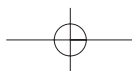

Historijski zbornik
LXI, br. 1, Zagreb 2008.

UDK 93/99

ISSN 0351-2193

Historijski zbornik, god. LXI, str. I–XXI, 1–232, Zagreb 2008.

Bibliografija *Historijskoga zbornika* 1948–2007.

Izdavač

Društvo za hrvatsku povjesnicu

Suizdavač

Srednja Europa, d. o. o.

Redakcijski odbor

*Damir Agičić, Slaven Bertoša, Mirjana Gross, Tvrtko Jakovina, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, Ivica Prlender, Tomislav Raukar, Petar Strčić*

Glavni i odgovorni urednik

Ivica Prlender

Adresa uredništva

Društvo za hrvatsku povjesnicu, Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta
Sveučilišta u Zagrebu, 10000 Zagreb, I. Lučića 3, Hrvatska

Objavljivanje časopisa sufinancira Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa RH

Grafička priprema i tisak

Ibis-grafika, IV. Ravnice 25, Zagreb

Ova je Bibliografija izrađena u Redakciji Thesaurusa

Leksikografskoga zavoda Miroslav Krleža

Glavna urednica

Nataša Bašić

Uredništvo

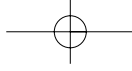
Vlatka Dugački, Irina Starčević-Stančić

Računalni program

Maja Cvitaš, Velimir Cvitaš

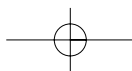
Grafička urednica

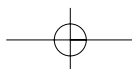
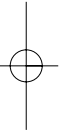
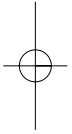
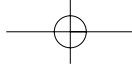
Ankica Petrović

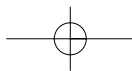

H I S T O R I J S K I
Z B O R N I K

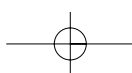
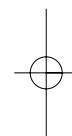
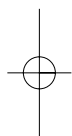
Godina LXI, br. 1
Zagreb 2008.

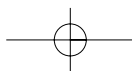
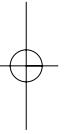
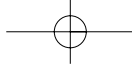

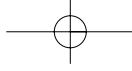

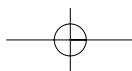
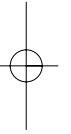
BIBLIOGRAFIJA
HISTORIJSKOGA ZBORNIKA
1948–2007.

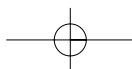
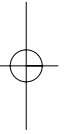
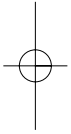
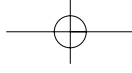

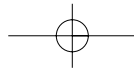

Prof. dr. sc. Ivanu Kampušu,
professoru emeritusu Sveučilišta u Zagrebu,
dugogodišnjem uredniku Historijskoga zbornika

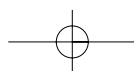

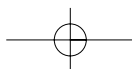
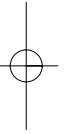
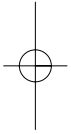
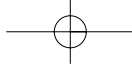

SADRŽAJ

Ivica Prlender	
Šest desetljeća poslije (Proslov glavnoga i odgovornoga urednika)	XI
Damir Agičić – Branimir Janković	
Šezdeset godina <i>Historijskoga zbornika</i>	XIII
Nataša Bašić	
Naputci čitateljima	XIX
BIBLIOGRAFIJA HISTORIJSKOGA ZBORNIKA 1948–2007.	
Glavni urednici časopisa	XXI
Kronološka tablica časopisa sa članovima Uredništva	XXIII
Sadržaj <i>Historijskoga zbornika</i> I–LX (1948–2007)	
Članci, rasprave, građa i ostali prilozi	3
Autorsko kazalo	211
Kazalo prevoditelja i autora likovnih priloga	229
PROF. DR. SC. IVAN KAMPUŠ	233
BIBLIOGRAFIJA RADOVA PROF. DR. SC. IVANA KAMPUŠA	235

ŠEST DESETLJEĆA POSLIJE

(Proslov glavnoga i odgovornoga urednika)

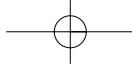
Poštovane, poštovani!

Pred tridesetak godina, za studentskih dana, uostalom kao i kolegama mi, kreće moje druženje sa *Zbornikom*. Najprije student-pretplatnik, zatim pomagač pri distribuciji. Slijedi promaknuće u pomagača u tiskari (još smo u vremenu knjigotiska!), povjeravaju mi se prve korekture, pak postajem tajnik redakcije, koju u ono doba čini niz prestižnih profesora Odsjeka za povijest Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Istodobno, u *Historijskom zborniku* objavljujem najprije bilješke, potom izvješća sa znanstvenih i stručnih skupova, zatim ocjene i prikaze, stručne radove te konačno znanstvene članke i rasprave. Na prijedlog prof. dr. Ivana Kampuša, izabran sam 1997. odlukom Uredništva, za glavnoga i odgovornoga urednika.

Rečeni put osobnoga, stručnoga i profesionalnoga sazrijevanja uza *Zbornik*, i u *Zborniku*, bio je tek nasljedovanje (“naslidovanje”) obrasca što ga je još bio zadao utemeljitelj našega časopisa prof. dr. Jaroslav Šidak. Ovim brojem, držeći da je mjera puna, zaključujem urednikovanje, ali se slijedom prilika ne napušta obrazac.

Pitanje – što je hrvatskoj historiografiji značilo šest desetljeća *Historijskog zbornika* – nedvojbeno zaslužuje kritičku raspravu i držim da će je novi glavni i odgovorni urednik i upriličiti, kako bi mu njezini ishodi poslužili kao pouzdan smjerokaz. No, toj raspravi ususret upriličit ćemo, tranzicijskom vremenu uprkos, razgovor o stanju i budućnosti hrvatskih historiografskih časopisa. I to na tragu nastojanja pokrenutih još unutar okvira Prvoga kongresa hrvatskih povjesničara (1999).

U međuvremenu se usudim reći kako je *Historijski zbornik* veći dio 20. stoljeća, kao i veći dio prvoga desetljeća ovoga stoljeća, bio ogledalom hrvatske historiografije. U njemu se zrcale svi njezini metodološki prosjaji, ali i dvojbe i nedoumice. Ponekad je taj odraz – čini se – posve pouzdan, a ponekad kao da nam – čini se – iskrivljuje sliku. Ali i tada je bio odrazom naše povjesničarske zajednice. A nju, ako to ovdje uopće treba navoditi, kao i bilo koju drugu zajednicu, prije svega odlikuje stalnost mijene. Ukratko:

ŠEST DESETLJEĆA POSLIJE

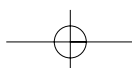
najstarijem i najuglednijem hrvatskom historiografskom časopisu želim još puno desetljeća plodnosti, ali i povjesničare koji će nastojati na odgonetavanju složenosti njegovih odraza.

P.S.

Svezak što je pred Vama, držim, očekivanoga je sadržaja, s obzirom na vrijeme izlaska iz tiska. Jer, *Historijski zbornik* nije od davne 1966–1967. objavio svoju bibliografiju. (Tada je to učinjeno trudom akademika Tomislava Raukara.) Činimo to sada kako bismo dali ne samo pregled, nego i poticaj.

Ovaj broj posvećujemo dugogodišnjem glavnom i odgovornom uredniku prof. dr. Ivanu Kampušu, prof. emeritusu Sveučilišta u Zagrebu, kod kojega su naraštaji današnjih hrvatskih povjesničarki i povjesničara učili prve korake najdražega nam zanata. Korio je, ali i hrabrio! Vraćao tekstove, ali nad našim je još nevještim uradcima ostavljao mnoge večeri i jutro. S grafitnom olovkom u ruci i crvenoplavom gumicom za brisanje. Ova posveta, kao i priložena biografija i bibliografija, samo su podsjetnik zaboravnima i, želim vjerovati, poticaj mnogima.

Ivica Prlender

ŠEZDESET GODINA *HISTORIJSKOGA ZBORNIKA*

Historijski zbornik časopis je Društva za hrvatsku povjesnicu, nekada Povijesnoga društva Hrvatske, odnosno Saveza povijesnih društava Hrvatske. To je najstarije strukovno historičarsko društvo u Republici Hrvatskoj, koje kontinuirano djeluje od 1947. godine. U prvim je desetljećima društvo trebalo biti (i bilo je) jedno od središta historiografskoga rada, neovisno o JAZU i njezinim znanstvenim institutima.

Historijski zbornik izlazi neprekidno već punih šezdeset godina, od 1948. godine kada je objavljen prvi svezak. Do sada je tiskan pedeset i jedan svezak na više od devetnaest tisuća stranica. Deset je puta *Historijski zbornik* izišao kao dvogodišnjak: prvi put kao dvogodište 11–12 (1958–1959), posljednji put kao dvogodište 56–57 (2003–2004). Svi su ostali takvi slučajevi zabilježeni između 1966. i 1981, kada je časopis stalno izlazio u dvogodišnjem ritmu. Početni je naum uredništva bio da časopis izlazi godišnje u četirima brojevima, ali se tomu uspjelo barem donekle približiti samo jedne godine: u petoj godini izlaženja, 1952, izišla su dva sveska kao dvobroji 1–2 i 3–4. Još jedna zanimljivost kada je riječ o tehničkom opisu časopisa: najdeblji svezak časopisa jest dvogodište 21–21 (1968–1969) sa 715 stranica, a najtanji je svezak objavljen 1953 (166 stranica). Dvogodište 56–57 (2003–2004) također je izišlo na relativno malom broju stranica: 259.

U ovom su časopisu svoje radove objavljivali i nadalje objavljuju mnogobrojni hrvatski i strani povjesničari. Svoje je stranice *Historijski zbornik* odavno otvorio i znanstvenim novacima i doktorandima. Dosad su priloge u časopisu tiskala 433 autora, od čega 347 iz Hrvatske, 39 iz drugih republika bivše Jugoslavije te 47 iz inozemstva. Širok je spektar inozemnih autora – od SSSR-a, preko zemalja iz regije poput Mađarske i Austrije, do Sjedinjenih Američkih Država. Zaista se može ustvrditi da se prije nije moglo postati dijelom historičarske ekumene u Hrvatskoj a da se ne bi objavila makar i bilješka ili prikaz neke knjige/časopisa/konferencije u *Historijskom zborniku*.

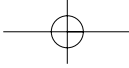
Središnja je rubrika *Historijskoga zbornika* od početaka izlaženja časopisa do danas “Članci i rasprave”. U njoj su objavljena ukupno 434 članka, od čega se 44 teksta mogu uvrstiti u skupinu teorijskih članaka (uključeni su i oni tekstovi o povijesti historiografije, odnosno bio-bibliografije objavljeni u toj rubrici). S obzirom na značenje koje je *Historijski zbornik* imao, neko vrijeme kao jedini, a dugo kao najvažniji hrvatski historiografski časopis, podatci o tom koliko se pozornosti posvećivalo pojedinomu razdoblju, odnosno temama, mnogo govore i o samom razvitku historiografije u Hrvatskoj.

ŠEZDESET GODINA HISTORIJSKOGA ZBORNIKA

Kada se građa promotri po povijesnim epohama, najviše se članaka u rubrici “Članci i rasprave” odnosi na razdoblje “dugoga” 19. stoljeća – čak 131. Potom po broju tekstova slijedi srednjovjekovno razdoblje sa 106 članaka i rani novi vijek sa 73, odnosno dvadeseto stoljeće sa 67 članaka. Najmanji broj članaka u toj središnjoj rubrici časopisa obuhvaća staru povijest – u proteklih šezdeset godina u *Historijskom zborniku* objavljeno je tek 14 članaka s nekom od tema iz stare povijesti i kasne antike, od čega je šest objavljeno u posljednjih desetak godina. Zanimljivo je pogledati kakva je raspodjela članaka koji se odnose na dvadeseto stoljeće. Od ukupno 67 tekstova, 44 obuhvaćaju razdoblje 1918–1941, samo 8 tekstova odnosi se na razdoblje Drugoga svjetskoga rata, a 15 tekstova tematski je usmjereno prema povijesti nakon 1945. godine. Među posljednjima tek je jedan tekst posvećen suvremenoj tematici – odnosi se na problematiku nastave povijesti u Republici Hrvatskoj uoči i nakon raspada Jugoslavije, a objavljen je u posljednjem svesku iz 2007. godine.

Osim znanstvenih članaka i priloga, od samoga je početka *Historijski zbornik* njegovao i nekoliko drugih rubrika. Tako je u rubrici “Građa” objavljeno 125 različitih priloga, u kojima se donose kritički obrađena povijesna vrela ili pak daju podatci važni za povijest historiografije. O tom da je uredništvo *Historijskoga zbornika* vodilo osobit obzir o razvitku historiografije govori i činjenica da je – osim što je časopis donosio pojedine tekstove o povijesnoj znanosti i bio-bibliografije zaslužnih povjesničara u rubrikama “Članci i rasprave” ili “Zaslužni povjesničari” te prikaze i recenzije knjiga i časopisa – postojala i posebna rubrika nazvana “Iz povijesti historiografije” (od sveska 38/1985. u kontinuitetu do 46/1993, te u svesku 50/1997), odnosno “Historiografija” (brojevi 55/2002 i 56–57/2003–2004). Tu su objavljeni tekstovi koji se odnose na prošlost i sadašnji trenutak hrvatske (i svjetske) historiografije, kao i opširniji prikazi nekih knjiga ili časopisa. U tim je dvjema rubrikama objavljeno 27 tekstova. Takvo promišljanje historiografije i autorefleksija historiografske zajednice dokazom su da je *Historijski zbornik* nastojao zadržati istaknuto mjesto u hrvatskoj historiografiji.

Historijski zbornik katkad je donosio i izlaganja održana na znanstvenim skupovima. Posebno je važno naglasiti da su upravo u njem objavljena izlaganja s Prvoga republičkoga savjetovanja povjesničara Hrvatske, Šidakovih dana u Zadru i Splitu, kao i uvodna izlaganja s Prvoga i Drugoga kongresa hrvatskih povjesničara, što su održani u Zagrebu 1999. i u Puli 2004. godine. U ranijem je razdoblju *Historijski zbornik* objavljivao i priloge s područja povijesti umjetnosti, kao i arheologije. Takvih je priloga 11 u prvim trima svescima časopisa. Ako se člancima tiskanima u rubrici “Prilozi povijesti umjetnosti i arheologiji”, u kojoj su objavljivali povjesničari umjetnosti, dodaju oni

ŠEZDESET GODINA HISTORIJSKOGA ZBORNIKA

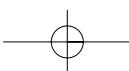
Ljube Karamana, kao i prilozi Milana Preloga, može se reći da je *Historijski zbornik* odigrao i prijelaznu ulogu glasila za hrvatsku povijest umjetnosti do pokretanja njihova vlastitoga strukovnoga časopisa. Članci povjesničara umjetnosti mogli su poslužiti hrvatskim povjesničarima i kao poticaj za rad na kulturnoj povijesti. Tako su, eto, tehničke okolnosti na svojevrsan način donekle utjecale i na međudisciplinarnu suradnju hrvatskih znanstvenika.

Napokon, dvije rubrike zaslužuju posebnu pozornost, osobito u vrijeme kad je časopis vodio Jaroslav Šidak: “Ocjene i prikazi” te “Bilješke”. U njima je hrvatska znanstvena i historiografska javnost mogla čitati recenzije ili prikaze, pa makar i samo osnovne informacije o mnogobrojnim knjigama i časopisima s polja historiografije, obavijesti o znanstvenim skupovima u Hrvatskoj, Jugoslaviji i inozemstvu te različite druge tekstove informativne naravi. Priloge u tim rubrikama pisali su ne samo asistenti i početnici na polju historiografske djelatnosti, nego i profesori, uključujući prije svega samoga Šidaka. Raščlambom tih dviju rubrika može se rekonstruirati zanimanje hrvatske historiografije i hrvatskih povjesničara za pojedine istraživačke teme. Na žalost, danas se malo pozornosti posvećuje pisanju prikaza i recenzija. Hrvatska je historiografija nedovoljno razvila kulturu znanstvene rasprave. Među hrvatskim povjesničarima nikada nije bilo mnogo polemika, osobito su izostale znanstvene polemike. *Historijski zbornik*, nekadašnji predvodnik među historiografskim časopisima na tom polju, danas je uvelike izgubio funkciju informiranja o zbivanjima u historiografiji i o novim publikacijama.

Povremeno je *Historijski zbornik* objavljivao i rubriku “Diskusije”, u kojoj su tiskani polemički prilozi. Zanimljivo je da je jedna polemika – ocjena Istorije Jugoslavije skupine srpskih povjesničara (Beograd 1972) – zbog važnosti teme za inozemnu javnost, kao i stoga što je i sama knjiga bila prevedena na engleski jezik, objavljena na engleskom jeziku, i to kao zaseban “Prilog – Supplement”.

U *Historijskom zborniku* tiskano je i 56 nekrologa o 49 povjesničarki i povjesničara.

Brojčani podatci govore da je najviše priloga u HZ objavio njegov prvi urednik Jaroslav Šidak – ukupno 281 prilog, od čega 15 u središnjoj časopisnoj rubrici “Članci i prilozi”. Osim toga, sve dok je bio urednikom, Šidak je pisao redakcijske napomene i izvješća te slične tekstove. Drugi je autor po broju priloga objavljenih u časopisu Petar Strčić – od ukupno 182 njegova priloga četiri su objavljena u rubrici “Članci i prilozi”, a većina ostalih u rubrikama “Ocjene i prikazi” te “Bilješke”. Najveći je broj svojih tekstova Strčić objavio u drugoj polovici osamdesetih i u devedesetim godinama dvadesetoga stoljeća.

ŠEZDESET GODINA HISTORIJSKOGA ZBORNIKA

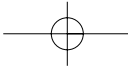
Više od 20 tekstova, uključujući sve vrste priloga, u *Historijskom zborniku* u proteklih šezdeset godina objavilo je devetnaest autora. Doduše, valja imati na umu da su neki među njima objavili tek po članak ili dva u središnjoj rubrici. S više od deset članaka u rubrici “Članci i rasprave” zastupljeno je tek petero hrvatskih povjesničara – Ivan Kampuš (16), Jaroslav Šidak (15), Mirjana Gross (13), Lujo Margetić (12) i Mira Kolar-Dimitrijević (11).

Ako se uvodnik, “Riječ uredništva”, u prvom broju *Historijskoga zbornika* te neki tekstovi i prikazi u početnom razdoblju izlaženja časopisa i mogu držati dankom što su ga i povjesničari nužno morali “plaćati” ideologiji socijalističkoga političkoga sustava, valja naglasiti da je od samoga početka glavni urednik Jaroslav Šidak ustrajao na znanstvenom pristupu povijesnim istraživanjima. Tako se *Historijski zbornik* ipak nije pretvorio u nekakav opskurni ideološki bilten ili pak u rigidni i jednostrani historiografski časopis, nego je vrlo brzo počeo promicati nove ideje i obavještavati hrvatsku znanstvenu i kulturnu javnost o zbivanjima u europskoj i svjetskoj historiografiji.

Historijski zbornik dugo je vremena bio neraskidivo vezan uz svojega urednika Jaroslava Šidaka. Samozatajnim i napornim radom na prikupljanju i redigiranju tekstova, kao i brigom o (koliko se to moglo) redovitim izlaženju i raspacavanju časopisa, Šidak se bavio punih 36 godina, gotovo cijeli prosječni radni vijek. Budući da su neka godišta izlazila dvogodišnje, uredio je ukupno 27 svezaka časopisa. U tom neprekinutom uređivačkom slijedu od 1948. do 1984. godine izuzetak se dogodio jedino kada je svezak 29–30 (1976–1977), posvećen Šidaku u čast i s podnaslovom *Šidakov zbornik*, uredila Mirjana Gross. Položaj na mjestu glavnog urednika *Historijskoga zbornika* dodatno je Šidaku, inače utjecajnomu profesoru Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu, osigurao premoćni položaj u hrvatskoj historiografiji druge polovice dvadesetoga stoljeća. S jedne je strane profesor Šidak doživljavao mnogobrojne pohvale i priznanja, ali je – s druge strane – bio i metom pojedinačnih prigovora i napadaja, čak i nekadašnjih kolega i suradnika, poput Miroslava Brandta. Zapravo, ocjena ukupnoga djela Jaroslava Šidaka i njegova angažmana kao urednika *Historijskoga zbornika* i jedne od središnjih figura poslijeratne historiografije zavrjeđuje posebno istraživanje.

Šidaka je na mjestu urednika časopisa naslijedio Ivan Kampuš, dugogodišnji član uredništva i tajnik. Kampuš je uredio 12 svezaka, od 1985. do 1997. godine. Njega je na uredničkom mjestu zamijenio Ivica Prlender.

Isprva se časopis tiskao u – za današnje uvjete – nezamislivo velikoj nakladi: prvi je svezak otisnut u čak četiri i pol tisuće primjeraka, drugi je trebao izići u četiri tisuće, ali je zbog propusta otisnuto tri i pol tisuće primjeraka. Glavni je urednik u svojim prvim izvješćima ponosno isticao da

ŠEZDESET GODINA HISTORIJSKOGA ZBORNIKA

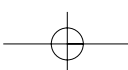
se velik dio te naklade relativno brzo i rasprodao, ali se naknadno utvrdilo da je “pretežna većina ovih primjeraka nestajala u skladištima različitih knjižara i da naša vjera u interes šire javnosti za historiju ne odgovara stvarnosti”. Naklada se neprestano smanjivala – do 1952. održavala se na 3500–1500 primjeraka, a potom se smanjila i neko vrijeme zadržala na 1000 primjeraka. U posljednjem desetljeću ponovo se smanjila na tek nekoliko stotina primjeraka. Ne samo da se časopis nije uspio izboriti za bolji položaj u javnosti, makar među stručnjacima – nastavnicima/profesorima povijesti u osnovnim i srednjim školama ili studentima povijesti na nekom od danas mnogobrojnih studija povijesti u Hrvatskoj, nego je uvelike izgubio i svoj prijašnji statusni položaj među povjesničarima-znanstvenicima, kao i arhivistima, muzejskim djelatnicima i drugima.

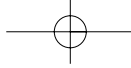
Osim neprestanih vapaja za povećanjem nikad dovoljnih državnih poticaja i žaljenja zbog relativno slaba odziva članova Povijesnoga društva Hrvatske na plaćanje članarine, u svojim su se izvješćima o časopisu urednici znali žaliti i na nebrigu tiskara u vezi s tiskanjem *Historijskoga zbornika*, zbog čega su pojedini svesci kasnili čak i onda kada su svi prilozi bili pripremljeni i sredstva osigurana na vrijeme.

Tijekom cijeloga razdoblja izlaženja časopisa, a prilike nisu bitno drukčije ni danas (čak bi se moglo reći da su lošije), *Historijski zbornik* susretao se s još nekim poteškoćama. Primjerice, kako se povećavala istraživačka baza hrvatske historiografije, odnosno broj znanstvenoistraživačkih institucija, koje su i same započinjale objavljivati svoje periodične znanstvene publikacije, tako se počela usporavati suradnja dotadašnjih suradnika, odnosno smanjivati njihov broj.

Historijski zbornik u mnogo je čemu obilježio razvitak hrvatske historiografije u drugoj polovici dvadesetoga stoljeća. Kao što i ova *Bibliografija* pokazuje, imao je svojih sjajnih godina, ali i trenutaka opadanja, pa se čak našao i u opasnosti da prestane izlaziti. Tijekom posljednjega desetljeća časopis se suočava s mnogobrojnim poteškoćama koje izviru velikim dijelom iz činjenice što je njegov izdavač, Društvo za hrvatsku povjesnicu, i samo u potrazi za vlastitim “identitetom”. Tiska se u nevelikoj nakladi od 250 do 500 primjeraka. Budući da distributeri knjiga nisu skloni uzimati časopise, a još su manje tomu sklone knjižare, *Historijski zbornik* dostupan je isključivo u pretplati ili izravnom narudžbom u nakladnika.

Unatoč svim problemima i poteškoćama, nadamo se da će objavljivanje ove *Bibliografije* barem donekle potaknuti okupljanje hrvatskih povjesničara oko njihova stožernoga i najstarijega društva te rad na promicanju historiografske struke i u Društvu za hrvatsku povjesnicu i njegovim časopisima,

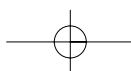
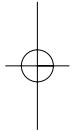

ŠEZDESET GODINA HISTORIJSKOGA ZBORNIKA

Historijskom zbornika i Povijesti u nastavi, a ne samo u matičnim strukovnim institucijama u kojima su zaposleni.

Vjerujemo da je, s obzirom na ulogu koju je *Historijski zbornik* dosad imao u razvitku hrvatske historiografije, na njegovo temeljno značenje u više nego polustoljetnom razvitku povjesničarske struke u našoj zemlji, objavljivanje ove *Bibliografije* važan prinos i za sâmo istraživanje povijesti historiografije. Osim toga, ona će zasigurno olakšati i pronalaženje određenih priloga onima koji se žele informirati o tom što je do sada u časopisu pisano o pojedinim povijesnim temama.

Damir Agičić – Branimir Janković

NAPUTCI ČITATELJIMA

Bibliografija *Historijskoga zbornika* sastavljena je od triju cjelina:

- a) Pregleda članaka, rasprava, građe i ostalih priloga,
- b) Autorskoga kazala,
- c) Kazala prevoditelja i autora likovnih priloga.

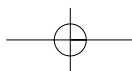
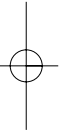
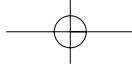
Članci, rasprave, građa i ostali prilozi poredani su kronološki unutar rubrika pojedinoga broja te obrojčani. Autorstva su utvrđivana na temelju potpisa ili iz drugih izvora: godišnja kazala, popis suradnika u pojedinom broju, sadržaji *Historijskoga zbornika* (I–XX, 1966–67; XXI–XXX, 1978–79; XXXI/XXXII–L, 1997), posebne strukovne ili autorske bibliografije, usmena priopćenja. Autorstva utvrđena iz drugih izvora označena su zvjezdicom (*), a uz one članke kojima autorstva nisu utvrđena, ostavljena je oznaka “nepotpisano”. Ako se oblik autorova imena i prezimena znatno razlikuje od njegova normativnoga (općepoznatoga) lika, ili ako je prilog potpisan pseudonimom, šifrom ili inicijalima, tada se taj oblik bilježi neposredno nakon naslova priloga, od kojega je odvojen kosom crtom.

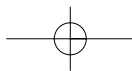
Grafija i pravopis sačuvani su u izvorniku, a gdje se Uredništvo *Historijskoga zbornika* kolebalo, u obradbi je primijenjeno načelo negomilanja pravopisnih znakova. Tiskarske te slovopisne inojezične netočnosti ispravljene su bez bibliografskoga upozorenja, a materijalne u uglatim zagradama s uskličnikom [!].

Podatci iz nekrologa preneseni su u napomenama vjerno i onda kada nisu posve točni, što je učinjeno radi očuvanja njihove dokumentacijske vrijednosti.

Autorskim kazalom te Kazalom prevoditelja i autora likovnih priloga obuhvaćene su osobe i institucije. Uz njihov lik navedene su brojke pripadajućih članaka. Kada prilog potpisuje institucija, navodi se lik koji je u potpisu, neovisno o njezinu današnjem imenu.

Nataša Bašić

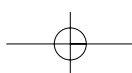
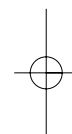
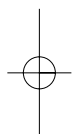
GLAVNI UREDNICI ČASOPISA *HISTORIJSKI ZBORNIK*

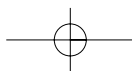
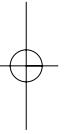
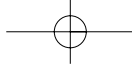
Jaroslav Šidak – 1948–1975. i 1978–1984.

Mirjana Gross – 1976–1977. (*Šidakov zbornik*)

Ivan Kampuš – 1985–1997.

Ivica Prlender – 1998–2007.

KRONOLOŠKA TABLICA SA ČLANOVIMA UREDNIŠTVA*

1(1948) 1–4
Vladimir Babić, Miroslav Brant,
Grga Gamulin, Marko Kostrenčić,
<i>Jaroslav Šidak</i>	9(1956) 1–4
Oleg Mandić, Jakša Ravlić, Bernard
Stulli, <i>Jaroslav Šidak</i>
2(1949) 1–4
Vladimir Babić, Miroslav Brant,
Grga Gamulin, Marko Kostrenčić,
<i>Jaroslav Šidak</i>	10(1957) 1–4
Oleg Mandić, Jakša Ravlić, <i>Jaroslav
Šidak</i>
3(1950) 1–4
Vladimir Babić, Miroslav Brant,
Grga Gamulin, Marko Kostrenčić,
<i>Jaroslav Šidak</i>	11–12 (1958–59)
Oleg Mandić, Jakša Ravlić, <i>Jaroslav
Šidak</i>
4(1951) 1–4
Vladimir Babić, Miroslav Brant,
Grga Gamulin, Marko Kostrenčić,
<i>Jaroslav Šidak</i>	13(1960) 1–4
Konstantin Bastaić, Oleg Mandić,
Jakša Ravlić, Bernard Stulli, <i>Jaroslav
Šidak</i>
5(1952) 1–2, 3–4
Oleg Mandić, Jakša Ravlić, <i>Jaroslav
Šidak</i>	14(1961) 1–4
Konstantin Bastaić, Oleg Mandić,
Jakša Ravlić, Bernard Stulli, <i>Jaroslav
Šidak</i>
6(1953) 1–4
Oleg Mandić, Jakša Ravlić, <i>Jaroslav
Šidak</i>	15(1962) 1–4
Konstantin Bastaić, Oleg Mandić,
Jakša Ravlić, Bernard Stulli, <i>Jaroslav
Šidak</i>
7(1954) 1–4
Oleg Mandić, Jakša Ravlić, <i>Jaroslav
Šidak</i>	16(1963) 1–4
Konstantin Bastaić, Oleg Mandić,
Jakša Ravlić, Bernard Stulli, <i>Jaroslav
Šidak</i> ;
tajnik: Ivan Kampuš
8(1955) 1–4
Oleg Mandić, Jakša Ravlić, <i>Jaroslav
Šidak</i>	17(1964) 1–4
Konstantin Bastaić, Oleg Mandić,
Bernard Stulli, <i>Jaroslav Šidak</i> ;
tajnik: Ivan Kampuš

* Glavni je urednik u kosom pismu

KRONOLOŠKA TABLICA SA ČLANOVIMA UREDNIŠTVA

- 18(1965) 1–4
Konstantin Bastaić, Ivan Kampuš,
Oleg Mandić, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 19–20(1966–67) 1–4
Konstantin Bastaić, Ivan Kampuš,
Oleg Mandić, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 21–22(1968–69) 1–4
Ivan Kampuš, Oleg Mandić,
Bernard Stulli, *Jaroslav Šidak*
- 23–24(1970–71)
Ivan Kampuš, Oleg Mandić,
Bernard Stulli, *Jaroslav Šidak*
- 25–26(1972–73)
Ivan Kampuš, Oleg Mandić,
Bernard Stulli, *Jaroslav Šidak*
- 27–28(1974–75)
Ivan Kampuš, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 29–30(1976–77) Šidakov zbornik
Mirjana Gross, Ivan Kampuš,
Bogdan Krizman, Josip Lučić,
Hrvoje Matković, Bernard Stulli
- 31–32(1978–79)
Ivan Kampuš, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 33–34(1980–81)
Ivan Kampuš, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 35(1982)
Ivan Kampuš, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 36(1983)
Ivan Kampuš, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 37(1984)
Ivan Kampuš, Bernard Stulli,
Jaroslav Šidak
- 38(1985)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić,
Bernard Stulli
- 39(1986)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 40(1987)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 41(1988)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 42(1989)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 43(1990)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 44(1991)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 45(1992)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 46(1993)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
tajnik: Ivica Prlender
- 47(1994)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš,*
Tomislav Raukar, Petar Strčić
tajnik: Ivica Prlender

KRONOLOŠKA TABLICA SA ČLANOVIMA UREDNIŠTVA

- 48(1995)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić
tajnik: Ivica Prlender
- 49(1996)
Mirjana Gross, *Ivan Kampuš*, Ivica
Prlender, Tomislav Raukar
- 50(1997) Jubilarni historijski
zbornik
Mirjana Gross, Ivan Kampuš, *Ivica
Prlender*, Tomislav Raukar, Petar
Strčić
- 51(1998)
Mirjana Gross, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, *Ivica Prlender*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 52(1999)
Mirjana Gross, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, *Ivica Prlender*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 53(2000)
Mirjana Gross, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, *Ivica Prlender*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 54(2001)
Slaven Bertoša, Mirjana Gross, Ivan
Kampuš, Franko Mirošević, *Ivica
Prlender*, Tomislav Raukar, Petar
Strčić
- 55(2002)
Slaven Bertoša, Mirjana Gross, Ivan
Kampuš, Franko Mirošević, *Ivica
Prlender*, Tomislav Raukar, Petar
Strčić, Josip Vrandečić
- 56–57(2003–04)
Mirjana Gross, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, *Ivica Prlender*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 58(2005)
Slaven Bertoša, Mirjana Gross,
Tvrтко Jakovina, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, *Ivica Prlender*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 59(2006)
Slaven Bertoša, Mirjana Gross,
Tvrтко Jakovina, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, *Ivica Prlender*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić
- 60(2007)
Slaven Bertoša, Mirjana Gross,
Tvrтко Jakovina, Ivan Kampuš,
Franko Mirošević, *Ivica Prlender*,
Tomislav Raukar, Petar Strčić